

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Faverol” în procedura simplificată a falimentului, Popa Ion, în cauza intentată la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Faverol” în procedura simplificată a falimentului împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Costra” privind încasarea datoriei și a dobînzii aferente,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, prin care cauza a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău,

CONSTATĂ:

La 08.09.2014, reclamantul SRL „Faverol” în procedura simplificată a falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Costra” cu privire la încasarea datoriei și a dobînzii aferente.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2013, a fost intentată procedura simplificată a falimentului față de SRL „Faverol” și în funcția de lichidator a fost desemnată ÎI „Popa Ion”, în persoana lui Ion Popa.

În rezultatul restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare a reclamantului în procedura simplificată a falimentului, lichidatorul desemnat a constatat că în perioada lunii octombrie a anului 2008, pîrîtul a acumulat o datorie față de reclamant în mărime de 121 000 lei.

La somația expediată pe numele pîrîtului, s-a constatat că ultimul a recunoscut parțial datoria, dar a refuzat executarea obligației din motivul expirării termenului de prescripție extinctivă.

Cere reclamantul încasarea datoriei în mărimea stabilită.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2014, a fost restituită acțiunea, fiindu-i remise SRL „Faverol” cererea de chemare în judecată cu actele anexate, totodată explicîndu-i că poate să intenteze acțiune după competența teritorială la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, a fost admis recursul declarat de lichidatorul SRL „Faverol”, popa Ion, casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2014 cu restituirea pricinii în aceeași instanță la faza primirii cererii de chemare în judecată.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, acțiunea a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Costra” în beneficiul SRL

„Faverol” în procedura simplificată a falimentului datorita și dobânda de întârziere în sumă totală de 136 774,76 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 august 2015, a fost admis recursul declarat de SRL „Costra”, casată hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015 cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de insolvabilitate în alt complet.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată a SRL „Faverol” în procedura simplificată a falimentului împotriva SRL „Costra” cu privire la încasarea datoriei a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

Considerînd ilegală încheierea instanței de insolvabilitate, la 29.12.2015, lichidatorul SRL „Faverol” în procedura simplificată a falimentului, Popa Ion a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 15.12.2015 cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvabilitate a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului, recurentul a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționînd că, contrar constatărilor instanței de insolvabilitate, litigiul ține de masa debitoare, iar prin prisma art. 2 și 5 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, este de competența aceleași instanțe de insolvabilitate care are în procedură dosarul de insolvabilitate respectiv.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei ce vizează competența instanțelor de judecată la judecarea categoriei date de litigii – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvabilitate prin care cauza a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău.

Potrivit prevederilor art. 43 alin. (2) lit. b) CPC, instanța strămută pricina la o altă instanță dacă pe parcursul judecării, s-a constatat că pricina a fost reținută spre judecare cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională.

Instanța de recurs consideră că corect a fost strămutată spre examinare în instanța competentă Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău prezenta cauză civilă de către instanța de insolvabilitate, pornind de la următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

Conform art. 33 alin. (1) CPC, instanțele judecătorești judecă toate pricinile civile cu participarea persoanelor fizice, persoanelor juridice și autorităților publice privind apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime încălcate sau contestate, pricini pentru care legea nu prevede competența altor organe.

Conform art. 33¹ CPC, judecătorii examinează și soluționează în fond toate pricinile civile, dacă legea nu prevede altfel.

Prin urmare, reclamanta SRL „Faverol” în procedura simplificată a falimentului a acționat în judecată SRL „Costra” privind încasarea datoriei și a dobânzii aferente, invocând competența instanței de insolabilitate la examinarea prezentului litigiu prin prisma art. 5 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012.

Astfel, potrivit normei menționate, instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform [Codului de procedură civilă](#).

Pentru a reține competența instanței de insolabilitate la judecarea unui anumit litigiu, urmează a stabili dacă acesta ține de masa debitoare.

În sensul art. 2 din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, *masă debitoare* sunt bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sînt pasibile de executare silită.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 39 alin. (1) al aceleiași legi, potrivit cărora masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, precum și cele pe care acesta le dobîndește și le recuperează pe parcursul procesului.

(2) Proprietatea deținută de debitor în comun cu terții este raportată cu titlu provizoriu la masa debitoare, indiferent de acordurile încheiate între ei. În caz de litigiu între coproprietarii bunului inclus în masa debitoare, partajarea se face într-un proces separat de către instanța de insolabilitate pe al cărei rol se află cauza. Debitorul răspunde pentru obligații doar cu partea sa din proprietatea comună.

Astfel, o condiție esențială indicată de legiuitor este ca aceste bunuri să fie în proprietatea debitorului la momentul intentării procesului de insolabilitate și nu altfel.

În calitate de mijloace bănești în numerar sau fără numerar, în monedă națională și în valută străină recuperate pe parcursul procedurii de insolabilitate, ce fac parte din masa debitoare, pot fi sumele bănești acordate de debitor ca împrumut diferitor persoane.

La caz, litigiul apărut pe marginea datoriei pretinse de reclamanta SRL „Faverol” în procedura simplificată a falimentului de la SRL „Costra”, nu ține de masa debitoare, deoarece supa solicitată nu aparținea debitorului la momentul intentării procesului de insolabilitate.

Mai mult, Colegiul reține că instanța de insolabilitate corect a menționat că, deși prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014 a fost stabilită competența Curții de Apel Chișinău ca instanță de insolabilitate la judecarea prezentului litigiu, ulterior, la 21.10.2015, în vederea unificării practicii judiciare și a excluderii aplicării neuniforme a legislației pe marginea acestei chestiuni, a fost statuat asupra următoarelor aspecte.

În cazul acțiunilor intentate de administratorul insolabilității/ lichidatorul, unde ca obiect al litigiului este încasarea de la terț a unei datorii (inclusiv în cazul desființării popririi de către instanță în urma existenței unui litigiu de drept), aceasta nu poate fi caracterizată ca bun ce face parte din masa debitoare, deoarece ultima nu se afla în proprietatea debitorului la momentul intentării procesului de

insolvabilitate.

Din cele relatate se conchide faptul că, acțiunile de încasare a unei datorii, (inclusiv în cazul desființării popririi de către instanță în urma existenței unui litigiu de drept unde debitorul insolubil este reclamant), urmează a fi examinate în instanțele de drept comun, potrivit competenței.

Anume din aceste considerente, nu are incidență asupra legalității încheierii contestate nici decizia Curții Supreme de Justiție din 19 august 2015, deoarece a fost emisă pînă la unificarea practicii judiciare sub acest aspect (21.10.2015).

Mai mult ca atît, Colegiul constată că argumentele recursului reprezintă o redare a deciziei Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2014, prin care a fost constatată competența instanței de judecată la examinarea pricinii respective și nu se referă la motivele reținute de instanța de insolubilitate la adoptarea soluției contestate din 15.12.2015.

În acest context, Colegiul conchide că argumentele invocate de recurent nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate, motiv pentru care recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015.

Ținînd cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Faverol” în procedura simplificată a falimentului, Popa Ion.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, în cauza intentată la cererea Societății cu Răspundere Limitată „Faverol” în procedura simplificată a falimentului împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Costra” privind încasarea datoriei și a dobînzii aferente.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea